

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 8Csp/54/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219200978
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8219200978.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobkyne: L. V., S.. XX.XX.XXXX, M. Z. XX/XXX, XXX XX R., právne zastúpenej advokátom: Mgr. Matúš Macko, advokát so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, proti žalovanej: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava IČO: 47 967 692, o zaplatenie 335,- Eur, takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi 335,- Eur a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Žalobkyňi priznáva voči žalovanej 100 % nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov (ďalej aj len „okresný súd“) 15.05.2019 sa žalobkyňa domáha uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť jej sumu 335,- Eur a to titulom priznania žalobkyňi primeraného finančného zadosťučinenia za porušenie jej práv spotrebiteľa, ktorých porušenia sa žalobkyňa mala úspešne dovolať v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 7 Csp 180/2016, v ktorom konaní ju v tomto konaní žalovaná obchodná spoločnosť (BENCONT COLLECTION, a.s.) žalovala v postavení žalobcu (v súvislosti s konaním sp. zn. 7 Csp 180/2016 ďalej len „žalobca“) o zaplatenie 670,70 Eur s prísl. a to titulom pohľadávky z úverovej zmluvy uzavretej medzi Poštovou bankou a.s. ako veriteľom na jednej strane a v tomto konaní žalobkyňou ako spotrebiteľom na strane druhej dňa 15.05.2006, zaplatenia ktorej sa žalobca (BENCONT COLLECTION, a.s.) domáhal, voči v tomto konaní žalobkyňi, titulom postúpenia mu tejto pohľadávky Poštovou bankou a.s., avšak o jej priznanie bol žalobca (BENCONT COLLECTION, a.s.) v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 7 Csp 180/2016 neúspešný, pretože jeho žaloba voči, v tomto konaní žalobkyňi, bola zamietnutá. Žalobkyňa v tomto konaní citáciou poukázala na odôvodnenie rozsudku okresného súdu sp. zn. 7 Csp 180/2016 z 08.02.2018 (právoplatného 10.03.2018), podľa ktorého bola žaloba žalobcu (BENCONT COLLECTION, a.s.) zamietnutá pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na jeho strane, pretože nepreukázal účinné postúpenie mu pohľadávky od Poštovej banky a.s. z úverovej zmluvy z 15.05.2006, pričom okresný súd tiež podotkol, že z dôvodu nedojednania v úverovej zmluve nároku veriteľa na úrok od spotrebiteľa za jemu poskytnutý úver, aj v prípade danosti aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu (BENCONT COLLECTION, a.s.), by v súlade so znením zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy bolo potrebné túto úverovú zmluvu považovať za bezúročnú, takže všetky platby spotrebiteľa (v tomto konaní žalobkyňa) na splatenie tohto úveru, by bolo nutné započítať iba na splatenie jeho istiny (60 000,- Sk - úver - 54 479,95 Sk - splatená suma úveru = 5 520,09 Sk, t.j. 183,23 Eur), takže žaloba by bola dôvodná len v časti o zaplatenie 183,23 Eur, avšak keďže spotrebiteľka (v tomto konaní žalobkyňa) uplatnila v konaní sp. zn. 7 Csp 180/2016 námietku premlčania, bolo by potrebné podľa okresného súdu aj ohľadom tejto čiastky žalobu v tomto konaní zamietnuť.

2. Žalobkyňa teda v žalobe uviedla, že ako spotrebiteľka bola nútená domáhať sa v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 7 Csp 180/2016 ochrany svojich práv spotrebiteľa, v ktorom konaní bola úspešná, keďže žaloba podaná voči nej bola zamietnutá a preto sa titulom § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa domáha voči žalovanému, ktorý mal v konaní sp. zn. 7 Csp 180/2016 procesné postavenie žalobcu, priznania jej primeraného finančného zadosťučinenia v sume 335,- Eur, čo je suma predstavujúca polovicu zo sumy (670,70 Eur) o zaplatenie ktorej bola v konaní sp. zn. 7 Csp 180/2016 žalovaná a o ktorú sumu sa žalovaný chcel v tomto označenom pôvodnom konaní na jej úkor obohatiť. Podľa žalobkyne primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy v obdobných veciach.

3. Žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe, doručenom okresnému súdu 11.07.2019 vyslovila presvedčenie, že žalobkyni nárok na primerané finančné zadosťučinenie nevznikol, pretože v zmysle dikcie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, nie je zrejmé, čím mala žalovaná porušiť spotrebiteľské práva žalobkyne, keďže v pôvodnom súdnom konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 7 Csp 180/2016 si žalovaná uplatňovala voči žalobkyni iba nárok vyplývajúci jej z postúpenej pohľadávky od Poštovej banky, a.s.. Žalobkyňa nijako nepreukázala, že žalovaná porušila právne predpisy, ktoré by zakladali nárok žalobkyne ako spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie. Podľa žalovanej pre vznik práva žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie nebol naplnený ani jeden z dvoch zákonných kumulatívnych predpokladov a to: 1. porušenie práv alebo povinností spotrebiteľa priznaných mu zákonom a 2. úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinností spotrebiteľom na súde. V danom prípade podľa žalovanej to bola práve žalobkyňa, ktorá si neplnila svoje povinnosti z úverovej zmluvy a preto si žalovaná ako subjekt, ktorému bola postúpená pohľadávka z tejto úverovej zmluvy uplatňovala nárok na jej zaplatenie voči žalobkyni v pôvodnom súdnom konaní, pričom podanie žaloby na súd

a uplatnenie si svojho práva touto cestou na súde nemôže byť v žiadnom prípade porušením práva alebo povinností vyplývajúcej zo zákona. Opačným výkladom by došlo k zásadnému porušeniu základného ústavného práva na súdnu ochranu, pričom na skutočnosti, že si žalovaná zákonným spôsobom uplatňovala svoje práva súdnou cestou nič nemení ani to, že v tomto pôvodnom konaní bola neúspešnou. Podľa žalovanej nebol naplnený ani druhý predpoklad na priznanie žalobkyni primeraného finančného zadosťučinenia, ktorý vyžaduje, aby spotrebiteľ využil svoje právo brániť sa proti porušovateľovi svojho práva a povinností podaním žaloby na súd voči porušovateľovi, pričom za také uplatnenie práva by sa mohla

považovať iba žaloba na zdržanie sa protizákonného konania, ktoré spôsobuje spotrebiteľovi ujmu, nie však prípad keď si veriteľ uplatní svoje právo voči spotrebiteľovi na súde a žaloba sa zamietne.

4. K vyjadreniu žalovanej, ktoré bolo právnomu zástupcovi žalobkyne doručené 14.08.2019, sa žalobkyňa už nevyjadřila.

5. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) „Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

6. V spotrebiteľských sporoch podľa § 297 písm. b) CSP „Súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.“

7. Podľa § 219 ods. 1 a 3 CSP „Rozsudok súd vyhlasuje vždy verejne a v mene Slovenskej republiky. Pritom uvedie výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti exekúcie. Vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.“

8. Okresný súd v danej veci rozhodol a rozsudok dňa 24.07.2020 verejne vyhlásil podľa § 219 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa prvej vety § 219 ods. 3 CSP, za splnenia zákonných podmienok podľa § 297 písm. b) CSP.

9. Okresný súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami sporových strán, ako aj listinnými dôkazmi predloženými sporovými stranami a pripojenými v spise a zistil tento skutkový stav.

10. Okresný súd Bardejov v rozsudku č.k. 7 Csp 180/2016-43 z 08.02.2018 (právoplatnom 10.03.2018) v konaní o žalobe žalobcu BENCONT COLLECTION, a.s. (v tomto konaní v postavení žalovanej, pozn.) proti žalovanej Anna Sabolová, nar. 06.12.1970 (v tomto konaní v postavení žalobkyne, pozn.) o zaplatenie 670,70 Eur titulom neplnenia si povinností žalovanou vyplývajúcich jej z úverovej zmluvy, ktorú uzavrela 15.5.2006 s pôvodným veriteľom (postupcom) Poštovou bankou a.s., t.j. s predchodcom žalobcu (postupník), svoje rozhodnutie o zamietnutí žaloby odôvodnil aj týmto konštatovaním:

„Podstatná v danej veci je aj skutočnosť, že žalobca nepreukázal postúpenie pohľadávky voči žalovanej priamo z Poštovej banky a.s. na spoločnosť PRO CIVITAS s.r.o., Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 45 869 464, prípadne na spoločnosť BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 36 432 105 alebo na žalobcu. Takáto zmluva o postúpení pohľadávok z Poštovej banky a.s. ako pôvodného veriteľa nebola súdu predložená vôbec, na základe čoho súdu dospel k záveru o neunesení dôkazného bremena žalobcu, že je nositeľom vecnej aktívnej legitímácie oprávňujúcej ho domáhať sa zaplatenia žalovanej sumy zo zmluvy o úvere uzavretej so žalovanou pod č. 2100779506 z 15.5.2006. Z obsahu žaloby ani nevyplýva (žalobca to neuvádza), ktorou zmluvou, resp. akou konkrétnou zmluvou došlo k postúpeniu pohľadávky z Poštovej banky a.s. voči žalovanej na žalobcu alebo na niektorého z jeho právnych predchodcov. Po oboznámení sa so žalobou dospel súd k záveru, že žalobca si nespĺnil základnú procesnú povinnosť podľa § 150 ods. 1 Civilného sporového poriadku, t.j. povinnosť úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu (tzv. substancované tvrdenia). (...) V danom prípade však žalobca ani netvrdil, ako došlo k postúpeniu pohľadávky z Poštovej banky a.s. na žalobcu alebo niektorého z jeho právnych predchodcov a ani takúto skutočnosť do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania nepreukazoval. Žalobca ani jeho právny zástupca sa ani nezúčastnili súdneho pojednávania, na ktorom mohli byť oboznámení s predbežným právnym názorom súdu na predloženú vec a tak nevyužili možnosť poskytnúť súdu dodatočnú argumentáciu na preukázanie svojej aktívnej vecnej legitímácie v konaní a presvedčivých dôkazov, ktoré by právne posúdenie tejto otázky súdom mohlo zmeniť. Preto súd dospel k záveru, že tieto dôvody sú dostatočné pre záver o nepreukázaní vecnej aktívnej legitímácie žalobcu v konaní a tak aj pre zamietnutie žaloby ako celku. (...)

Súd aj napriek tomuto záveru v rámci konania skúmal predloženú zmluvu o úvere č. 2100779506 z 15.5.2006, pričom zistil, že predložená zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a to vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy ako aj na spôsob jej uzavretia. (...)

Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že zmluva neobsahuje výšku úrokov ani výšku a druh poplatkov, ktoré Poštová banka a.s. žalovanej účtovala a jej platby (splátky) na tieto položky aj započítavala tak, ako to vyplýva z predloženého prehľadu - Aktuálny stav úveru k 1.12.2010. V čase uzavretia predmetnej zmluvy však táto mala obsahovať ako údaj o úroku, tak aj o poplatkoch, inak podľa § 4 ods. 5 v tom čase platného zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nebolo možné požadovať úrok alebo poplatky neuvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Inými slovami povedané pokiaľ Poštová banka a.s. započítala prijaté splátky úveru žalovanej na úroky a poplatky, ktoré neboli uvedené v zmluve, postupovala v rozpore s označeným ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože prijaté platby mohla zarátať len na istinu poskytnutého úveru. Z textu predloženej zmluvy o úvere č. 2100779506 z 15.5.2006 totiž nevyplýva žiadna dohoda zmluvných strán o konkrétnych úrokoch (resp. úrokovej sadzbe), ktorým mal byť úver úročený a o poplatkoch, ktoré by si veriteľ voči žalovanej mohol uplatňovať. Ustanovenie zmluvy o úvere, na základe ktorého mala byť žalovaná zaviazaná na zaplatenie úrokov, ktorých výška mala byť určená v zmysle pripojených obchodných podmienok (čl. 3.1) pre úver oznámením Poštovej banky a.s. súd hodnotí ako neprijateľné a teda neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka), pretože žalovaná ako spotrebiteľ sa ním priamo nezaviazala na zaplatenie konkrétne dohodnutých úrokov (prípadne poplatkov) a jednostranné určenie úrokov, resp. ich výšky postavilo žalovanú ako spotrebiteľa do nevýhodnejšieho postavenia voči veriteľovi, od ktorého vôle bez súhlasu druhej zmluvnej strany závisel konkrétne požadovaný úrok z úveru. Keďže súd dospel k záveru, že spotrebiteľom podpísaná zmluva o úvere s Poštovou bankou a.s. neobsahuje úrok ani poplatky, ktoré v rámci uplatnenej pohľadávky žalobca, resp. pred ním Poštová banka a.s. požadovali, súd by považoval za dôvodné v prípade preukázania vecnej aktívnej legitímácie žalobcu priznať žalobcovi iba pohľadávku zodpovedajúcu nezaplatenej istine poskytnutého úveru. V danom prípade však bolo zistené, že žalovaná na úver vo výške 60.000,- Sk, uhradila sumu 54.479,95 Sk, čo znamená že skutočná pohľadávka Poštovej banky a.s. voči žalovanej predstavuje len sumu 5.520,05 Sk, čo v prepočte na eurá predstavuje sumu 183,23 Eur. Aj vo vzťahu k tejto časti nezaplateného úveru však žalovaná relevantným spôsobom vzniesla námietku premlčania preto uplatnený nárok nebolo možné ani čiastočne priznať a žalobu bolo potrebné zamietnuť.“

11. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) „Tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.“

12. Podľa § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa „Každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.“

13. Podľa poslednej vety § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa „Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.“

14. V danom prípade sa žalobkyňa podanou žalobou domáha priznania jej nároku voči žalovanej, na primerané finančné zadosťučinenie, ako satisfakcie (zadosťučinenia) za to, že žalobkyňa ako spotrebiteľka sa v minulosti v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 7 Csp 180/2016 úspešne dovolala, voči žalovanej ako dodávateľovi, ochrany svojich spotrebiteľských práv, keďže žaloba dodávateľa voči nej bola zamietnutá.

15. Vo vzťahu k cit. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktoré nestanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku, avšak k uplatneniu tohto práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť automaticky a kedykoľvek. Podmienky vzniku nároku na primerané finančné zadosťučinenie sú formulované v poslednej vete cit. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne na to, aby žalobcovi (spotrebiteľovi) mohlo byť priznané právo na primerané finančné zadosťučinenie. Z označeného zákonného ustanovenia tak možno vyvodíť, že týmito podmienkami sú: (i) úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa a (ii) domáhanie sa primeraného finančného zadosťučinenia od subjektu, ktorý za porušenie konkrétneho práva alebo povinnosti spotrebiteľa zodpovedá.

16. Pokiaľ ide o prvý z predpokladov na uplatnenie si nároku na primerané finančné zadosťučinenie, ktorý spočíva v úspešnom uplatnení si ochrany práv spotrebiteľom na súde, tak v tomto kontexte je nutné podotknúť, že v zmysle ustálenej súdnej judikatúry, k takémuto úspešnému dovolaniu sa ochrany spotrebiteľských práv môže dôjsť nie len v súdnom konaní na základe žaloby podanej spotrebiteľom voči dodávateľovi (ako sa aj v tomto prípade domnieva žalovaná, pozn.), ale aj na základe žaloby o zaplatenie sumy podanej zo strany dodávateľa (veriteľa) voči spotrebiteľovi (dlžníkovi). Inými slovami povedané, k naplneniu tejto zákonnej podmienky dochádza nie len v tých prípadoch, kedy si spotrebiteľ v pôvodnom konaní v postavení žalobcu uplatní porušenie práva alebo povinnosti proti dodávateľovi, ale aj vtedy, keď spotrebiteľ v pôvodnom konaní v postavení žalovaného tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku. V tejto spojitosti je potrebné tiež poukázať aj na to, že právo na primerané finančné zadosťučinenie nevzniká podaním žaloby, resp. obranou spotrebiteľa proti voči nemu smerujúcej žalobe v pôvodnom konaní, ale až momentom kedy dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde, čo vyplynie až z právoplatného rozhodnutia súdu vydaného v pôvodnom konaní, takže až týmto momentom dôjde k naplneniu prvého predpokladu na úspešné domáhanie sa práva na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Pričom v tejto spojitosti je nutné mať tiež na zreteli, že zákon o ochrane spotrebiteľa nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privodená (reálne spôsobená) nejaká ujma, ale postačuje ak porušenie práv alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené predpismi na ochranu spotrebiteľa, bolo spôsobilé takúto ujmu spotrebiteľovi privodiť. Uvedený výklad pojmu „úspešné uplatnenie práva zo strany spotrebiteľa“, je verifikovateľný aj skrze interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/45/2012 z 24.06.2013, podľa ktorého pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa, t.j. ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17. Vzhľadom na uvedené možno mať za to, že v predmetnom prípade právoplatným skončením pôvodného konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 7 Csp 180/2016, ktoré právoplatne skončilo 10.03.2018 v prospech spotrebiteľky (žalobkyne), bol naplnený prvý zákonný predpoklad úspešného

uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti, umožňujúci v tomto pôvodnom konaní úspešnej žalobkyni (spotrebiteľke) požadovať od žalovanej primerané finančné zadosťučinenie.

18. V uvedených súvislostiach, v spojitosti s námietkou žalovanej, podľa ktorej k naplneniu prvého zákonného predpokladu na priznanie finančného zadosťučinenia môže dôjsť len v prípade v pôvodnom konaní podanej žaloby spotrebiteľom voči dodávateľovi a nie aj naopak, pretože v opačnom prípade by podľa žalovanej bol dodávateľ sankcionovaný za to, že si žalobou voči spotrebiteľovi uplatňuje svoj legitímny zmluvný nárok, čím by sa dodávateľovi popieralo právo domáhať sa svojho nároku voči spotrebiteľovi súdnou cestou, sa okresnému súdu žiada podotknúť, že nárok na finančnú satisfakciu (zadosťučinenie) pre spotrebiteľa nie je determinovaný už tým, že dodávateľ podá voči nemu žalobu, inými slovami, porušením práva spotrebiteľa nie je už samotné podanie žaloby voči nemu dodávateľom ako takej, ale porušením práva spotrebiteľa je uplatňovanie si dodávateľom voči nemu žalobou takého nároku resp. v takom jeho rozsahu, ktorý je nezákonný.

19. Pokiaľ ide o druhý zákonný predpoklad na uplatnenie si nároku na priznanie spotrebiteľovi primeraného finančného zadosťučinenia, týkajúci sa subjektu od ktorého sa spotrebiteľ tohto primeraného finančného zadosťučinenia domáha, okresný súd konštatuje, že takýmto subjektom nemusí byť výlučne len pôvodný veriteľ, t.j. subjekt (dodávateľ) s ktorým spotrebiteľ bezprostredne uzavrel spotrebiteľskú zmluvu a ktorý si z nej plynúci nárok uplatnil voči spotrebiteľovi v pôvodnom konaní, ale môže ním byť aj subjekt, ktorý je právnym nástupcom pôvodného veriteľa a to titulom postúpenia mu pohľadávky pôvodným veriteľom z tejto spotrebiteľskej zmluvy plynúcej, ktorý si ho voči spotrebiteľovi uplatnil v pôvodnom konaní a to z dôvodu, že postúpením pohľadávky (cesiou) sa nový veriteľ (postupník) stáva legitímnym nie len faktickým, ale aj právnym nástupcom pôvodného veriteľa, pretože vstupuje v plnej miere do práv a povinností pôvodného veriteľa a teda vstupuje nie len do jeho nárokov, ale aj do jeho „zodpovedností“ a to aj za koncipovanie, resp. za znenie úverovej spotrebiteľskej zmluvy, tento postúpený nárok zakladajúcej. Inými slovami povedané, keďže k „prijatiu“ pôvodným veriteľom postupovanej pohľadávky nie je a ani nemôže byť nový veriteľ (postupník) nútený, je aj v jeho záujme, keďže ako už bolo uvedené, nevstupuje len do práv, ale aj do povinností, aby sa pred postúpením mu pohľadávky oboznámil so zákonnosťou právneho základu jej vzniku, t.j. s úverovou spotrebiteľskou zmluvou na základe ktorej si následne v pôvodnom konaní ňou založený nárok voči spotrebiteľovi uplatňuje. A contrario, postupník nemôže mať za to, že má nárok len na jemu postúpenú pohľadávku bez toho, aby niesol po pôvodnom veriteľovi, ako pôvodcovi a tvorcovi spotrebiteľskej zmluvy aj zodpovednosť za zákonnosť tohto právneho titulu vzniku jemu postúpenej pohľadávky, pretože postupník vstupuje nie len do práv, ale aj do povinností postupcu (pôvodného veriteľa).

20. V uvedenej súvislosti už aj Krajský súd v Prešove napr. v rozhodnutí sp. zn. 12 Co 78/2019 uviedol, že cit. „... je potrebné poukázať na to, že nadobudnutie pohľadávky voči spotrebiteľovi so sebou nesie riziko, že v súdnom konaní budú či už zmluvné podmienky alebo postupy veriteľov podrobené skúmaniu súdom a v prípade zistenia porušenia právnych predpisov zameraných na ochranu spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že subjektom, ktorý sa dopustil porušenia práva žalobcu je žalovaný, pričom za uvedeného stavu je bez významu skutočnosť spočívajúca v postúpení pohľadávky z právneho predchodcu žalovaného na samotného žalovaného, pretože takýmto spôsobom nemôže dôjsť k zbaveniu sa zodpovednosti žalovaného za svoje konanie, ktorého dôsledkom je vznik nároku žalobcu na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa.“

21. Z uvedených dôvodov, okresný súd neprisvedčil obrannej argumentácii žalovanej o ňou tvrdenom nedostatku jej pasívnej legitímácie v spore z dôvodu, že úverovú zmluvu z 15.05.2006 na základe ktorej vznikol v pôvodnom konaní voči žalobkyni uplatnený nárok, koncipovala Poštová banka a.s. a nie žalovaná a teda žalovaná nie je za jej znenie zodpovedaná. Je nevyhnutné tiež podotknúť, že na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že v pôvodnom konaní bola žaloba voči, v tomto konaní, žalobkyni (spotrebiteľke) zamietnutá z dôvodu neosvedčenia aktívnej legitímácie žalobcu (v tomto konaní žalovaná, pozn.), pretože nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto pôvodnom súdnom konaní nebol okresným súdom deklarovaný z dôvodu, žeby k postúpeniu v tomto pôvodnom spore žalovanej pohľadávky nebolo došlo, ale z dôvodu, že žalobca toto postúpenie pohľadávky súdu nepreukázal (nezdokladoval). Okrem toho nad rámec, okresný súd uvádza, že aj keby bola v pôvodnom konaní žaloba zamietnutá z dôvodu, nie nepreukázania postúpenia pohľadávky (ako tomu bolo v tomto prípade, pozn.), ale z dôvodu neplatnosti tohto postúpenia, aj tak by žalovanej v tomto spore svedčala pasívna vecná legitímácia, pretože vyvolaním pôvodného súdneho konania voči spotrebiteľke (v tomto konaní žalobkyňa, pozn.) žalovaná nie nevýznamnou mierou zasiahla do jej spotrebiteľských práv, v

dôsledku čoho by bola spotrebiteľka nútená v pôvodnom súdnom spore dovolávať sa ich ochrany. V tomto kontexte okresný súd poukazuje podporne na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8 Co 136/2017 z 26.06.2018, v ktorom okrem iného uviedol cit.:

„Vo vzťahu k námietke nedostatku pasívnej legitímácie treba uviesť, že v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 3 C 272/2013 si žalobca (v tomto konaní žalovaný) uplatnil proti žalovaným (v tomto konaní žalobcom) zaplatenie sumy 1.508,48 Eur s prísl.

Bez akýchkoľvek pochybností v tomto pôvodnom konaní vystupovali terajší žalobcovia ako spotrebiteľia. V pôvodnom konaní žalobca (teraz žalovaný) si uplatňoval práva z neplatnej zmluvy o postúpení pohľadávky. Ak teda žalovaný v pôvodnom konaní vyžadoval plnenie od spotrebiteľov v rozsahu, ktorý by bol založený platnou zmluvou o postúpení pohľadávky, pričom k platnému postúpeniu pohľadávky nedošlo, zo strany žalovaného ako obchodníka s pohľadávkami je toto konanie konaním v rozpore s odbornou starostlivosťou (§ 2 písm. u/ zákona č. 250/2007 Z.z.), keďže pravidlá postúpenia pohľadávky poznať musí a rovnako to možno považovať za nekalú obchodnú prax (§ 8 ods. 1 písm. d/ zákona č. 250/2007 Z.z.).

Nemožno sa preto stotožniť s odvolacou námietkou žalovaného, podľa ktorej, keďže nikdy nebol vlastníkom pohľadávky voči žalobcom, nemožno ho v žiadnom prípade považovať za osobu, ktorá by za porušenie spotrebiteľského práva žalobcov zodpovedala.

Možno uzavrieť, že žalovaný je v tomto konaní pasívne legitimovaný, keďže podaním žaloby proti žalobcom v pôvodnom konaní došlo k porušeniu práv a povinností (vyššie citovaných) ustanovených v zákone č. 250/2007 Z.z.).

Žalovaný vyvolaním súdneho konania nie nevýznamnou mierou participoval na zásahu do práv žalobcov, ktoré pre neho skončilo neúspechom v dôsledku nerešpektovania kritérií postúpenia bankovej pohľadávky (§ 92 ods. 8 ZOB).

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 C.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.“

22. Pri úvahách o dôvodnosti priznania primeraného finančného zadostučinenia žalobkyni, okresný súd ustálil, že jeho priznanie voči žalovanej je nevyhnutné pre završenie ochrany žalobkyne ako spotrebiteľa, pričom okresný súd pri týchto svojich úvahách zohľadnil, že tak pôvodný súdny spor, ktorý žalobca (v tomto konaní žalovaná, pozn.) vyvolal voči spotrebiteľke (v tomto konaní žalobkyňa, pozn.) aj napriek tomu, že nevydokladoval (nepreukázal) svoju aktívnu legitímáciu na jeho iniciovanie, ako aj v rámci tohto pôvodného súdneho konania súdom konštatovaná nezákonnosť úverovej zmluvy z 15.05.2006 z dôvodu absencie v nej zákonnej náležitosti v podobe uvedenia výšky úroku ako aj výšky a druhu poplatkov, boli okolnosťami spôsobilými negatívne zasiahnuť do majetkovej sféry žalobkyne (spotrebiteľa) a potenciálne ohroziť jeho sociálny i rodinný život.

23. Pokiaľ ide o výšku finančného zadostučinenia, táto závisí od úvahy súdu, čo však neznamená svojvôľu pri jej určovaní, pretože pri jej stanovení je nutné zohľadniť rôzne kritériá, a to intenzitu zásahu do spotrebiteľských práv, časové trvanie závadného konania dodávateľa, jeho satisfakčnú, sankčnú a preventívnu funkciu. Žalovaná (dodávateľ) si vo vzťahu k žalobkyni (spotrebiteľ) v pôvodnom súdnom konaní okresného súdu sp. zn. 7 Csp 180/2016 uplatňovala finančné plnenie v rozsahu na ktorý nemala nárok, ktorý rozsah v prípade vecného posúdenia žaloby v pôvodnom súdnom konaní, ku ktorému by došlo, keby žalobca v tomto pôvodnom súdnom konaní preukázal svoju aktívnu legitímáciu, by zodpovedal rozdielu medzi v pôvodnom súdnom konaní žalovanou sumou 670,70 Eur a sumou 183,23 Eur o ktorej v pôvodnom súdnom konaní okresný súd nad rámec konštatoval, že by bola dôvodne žalovanou (viď. bod 40. rozsudku sp. zn. 7 Csp 180/2016 z 08.02.2018, pozn.), takže suma o ktorú sa v pôvodnom súdnom konaní chcel žalobca (v tomto konaní žalovaná, pozn.) obohatiť by predstavovala 487,47 Eur (670,70 - 183,23), čo je suma vyššia, než v tomto konaní žalobkyňou požadovaná suma finančného zadostučinenia, ktorého priznania sa žalobkyňa domáha vo výške 335,- Eur a ktorú sumu okresný súd vzhľadom na uvedené okolnosti považuje pre žalobkyňu za primeranú, pretože jednako nepresahuje sumu, o ktorú sa chcela žalovaná na jej úkor obohatiť v pôvodnom súdnom konaní a jednako toto finančné zadostučinenie môže na účely aj budúcej ochrany každého spotrebiteľa naplniť voči žalovanej požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

24. Nad rámec okresný súd podotýka, že pre účely tohto konania okresný súd nepovažoval žalovanú za kvalifikovane právne zastúpenú, pretože vo vyjadrení žalovanej označená advokátka si nespĺnila voči okresnému súdu základnú povinnosť a k vyjadreniu, ale ani dodatočne nepredložila okresnému súdu plnomocenstvo udelené jej žalovanou na zastupovanie v spore, k splneniu povinnosti ktorej okresný súd nie je povinný vyzývať.

25. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

26. Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

27. Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

28. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 CSP, v zmysle ktorého, tak v konaní plne úspešnej žalobkyni priznal voči neúspešnej žalovanej 100 % nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné

spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.). Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.